

בעולם

(המשך מעמוד 7)

דהיגול העניק חגיגה גם לפושע כמו בן בלה.

וייגאן לא מתה, בסוף ימיו, ביקורת על דרכו של דהיגול בימי המלחמה, אלא דחא על מדיניותו הנוכחית. טענתו: דהיגול מבר דד את צרפת, תחת לשלכה בכרית האטי לנטית.

הוא העריך הרבה יותר את צרציל. בי ראיון האחרון, יומיים לפני מותו של ציר ציל, אמר: "אה, לדידי היה הוא הכובש האמיתי של מלחמת העולם השנייה. לולא היה הוא בנמצא, מוכן להתמודד עם הגרמנים במרץ הטורפני שלו... איש לא היה מסוגל לעשות את אשר עשה הוא."

אדם לרובם — זאב. היו שטענו כי וייגאן הוא בנו הבלתי-חוקי של מלך בלגיה. הוא עצמו טען כי "איני יודע דבר על ליתתי", כיצד חי שנים כה רבות? מפני שבנעורי נהגתי לשמור על כושרי הגופני. אז היה קצין בחיל-הפרשים.

מה השיגו העיקרי שחל בעולם מאז נולדו? "שיכלול אמצעי-התקשורת, שהגבירו באופן מכריע את הקשר בין אדם לאדם." התוצאה: "עכשיו שונאים האנשים זה את זה עוד יותר. אדם לאדם הפך זאב."

גרמניה

צילום אינטימי

למי שיך הרעיון המזהיר? כמובן, לאותו שטן גאוני, מתכנן השואה: ריינהארט היידריך, ראש שרות-הבטחון של הסיס, מפקדו של אדולף אייכמן.

הוא הקים בית-זונות ממלכתי. מקום דיסקרטי, שקט, מזמין. רק מיטב הזונות של גרמניה הועסקו בו. כל זונה היתה סוכנת מדוללמת של הסיס, על מיטתה היתה מוקפת מכשירי-האזנה ומצלמות מוסתרות. התוצאה: תיקיה עצומה של חומר מרשיע, ששימש לסיס כמכשיר לסחיטה, לגיוס מרגלים ולהפקת חומר סודי ברחבי העולם.

ראשי המדינה. היידריך נרצח, הרייך השלישי התמוטט. אך הבית השקט במערב ברלין נשאר קיים. הוא נקרא פנטיון קלאוזוביץ, על שם הרמטכיל הפרוסי שכתב את הספר המהולל על תורת המלחמה.

השבוע נאסרה בעלת-המקום האחרונה. היא נחשדה בהעברת חומר סודי לשלטונות גרמניה המזרחית. החשש העיקרי: בית הזונות פעל במשך כל השנים, מאז המלחמה, כקריגול קומוניסטי.

אם ציטו אנשי-המערב להכחשה נמרצת ממזרח ברלין, הרי טעו. להיפך: בא אישור סוכנות-הידועות הרישמית של הרפובליקה הדמוקרטית הגרמנית טענה כי ראשי הדינה המערב-גרמנית ביקרו בבית-הזונות הידיסקרטי. "האורחים המעניינים צולמו, ושיחותיהם הוקלטו", קבעה הסוכנות.

יתכן שהודעה זו הרעידה הרבה לבבות. אך המישטרה המערב-גרמנית העמידה פנים שהסוכנות משקרת, וכי אין חשש לגילויים מרעישים ביותר.

שיהיה סדר בברדק

בעיות של זנות הטרידו גם את שלטונות העיר האמבורג. אך הן לא היו קשורות בבטחון המדינה, כמו בברלין, אלא בבטחון האזרח.

אזור פאולי הקרוש, בקירבת הגמל ה' עצום של האמבורג, היה תמיד מרכז של שעשועים, זנות ועולם תחתון. בין השאר יש בו רחוב, בו יושבות הנשים במעין חלונות-ראחה, מציגות לראווה את סחורתן — הן עצמן.

לאחרונה גבר ברובע זה הפשע האלים. אדם נחלה על עץ ברחוב הראשי, מבלי שאיש חש לעזרתו. כל עובר-ושב, שיכור או פיתה, צפוי לשוד, או סתם למנת-מכות, מידי כריזנים סאדיסטיים.

עתה, סוף-סוף, התליטו אבות-העיר לעשות משהו בנידון. אחד מהם הציץ הצעה, לפי מיטב הכללים של השיטתיות הגרמנית. לפי ההצעה יוקמו בעיר שני מגרדי-שחקים, לצורכי זנות בלבד. בכל בניין יהיו 160 דירות. בכל דירה תגור זונה אחת. יהיה בה חדר-קבלה וכל הנוחיות. לכל דירה תהיה דלת כפולה. האחת תהיה אטום. מה, תיסגר בשעה שיהיה לקוח במקום. בצאת הלקוח, תיפתח דלת זו. הדלת השנייה, שקופה, תישאר סגורה, כך שכל לקוח פו-טנציאלי יוכל לראות בעדה את בעלת-המקום.

אם תוגשם הצעה זו, יהיה זה נצחון חדש לכושר-האירגון הגרמני.

יוצאת מן הכלל

דובק

רויאל

DUBEK ROYAL Filter
20 KING SIZE CIGARETTES

דובק בע"מ תל-אביב

פרסום ד"ר יעקבסון